
A szörnyő nap, amelyőI senki nem akar beszélni

By David Wilkerson

February 5, 2007 „De el fog jőnni az Űr napja, mégpedig úgy, mint egy tolvaj, amikor az egek recsegve, ropogva elmőlnak, az elemek égve felbomolnak, a föld és a rajta lévő alkotások is megégnek. Mivel pedig mindezek így felbomlanak, milyen szentőI és kegyesen kell nektek élnetek, akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljővetelét, amikor majd az egek lángolva felbomlanak, és az elemek égve, megolvadnak! De új eget és új földet várunk az ő ígéréte szerint, amelyben igazság lakik. Ezért szerettem, minthogy ezeket várjátok, igyekezzetek, hogy ő tisztának és feddhetetlennek találjon benneteket békességben.” (2Pét. 3:10-14)

Az egyik ismert TV evangélista jővendőlésével meglepte és figyelmeztette országunkat. Azt mondta, hogy Isten kinyilvánította neki, hogy hamarosan egy váratlan terrorista-támadás fogja érne Amerikát, és tömegek fognak meghalni. Egy hasonló jővendőlést adott egy másik evangélista is.

Az elmőlt hetekben én magam is kaptam hasonló próféciákat ismeretlen, de Istenfélő szolgálóktól. Ezek a pásztorok figyelmeztetnek: „Egy hatalmas csapás fog hirtelen és hamarosan bekövetkezni. Pusztító erejével az egész világot meg fogja rendíteni. Semmi nem lesz úgy, mint azelőtt.”

Újság kommentátorok csatlakoznak most a kőrushoz.

Ismételten hallom ugyanezt riporterektől: "hamarosan egy borzalmas világmérető krízis fog történni." Hiszem, hogy az ilyen előérzet Isten Szent Szellemének módszere, hogy figyelmeztesse a hitetleneket. Ezen a földön most még a leggonoszabb emberek is érzik, hogy egy rémes, félelmetes nap közeledik gyorsan és elkerölhetetlenőI.

Az egész világ ijesztő mértékben kifordult rendjéből. Darfur és Sudán népének szörnyő sorsára gondolok. Több mint 300,000 ember halt meg és 2 millió vált menekőltté. Amint a világ mindezt rémőlettel figyeli, képtelen meggátolni a tömeggyilkosságokat. A romlott Egyesőlt Nemzetek Szervezete pedig megbőnulva űl és néz. A nép segítségére küldött élelmet pedig az éhezők helyett a felkelő katonai csapatok kapják.

A terrorista cselekmények száma növekvőben van és a világi hatalmak teljesen megzavarodva figyelnek. Az Egyesőlt Nemzetek Szervezetét pedig „Mission Impossible” (Lehetetlen Küldetés) szervezetének nevezik, mivel a Security Council (Biztonsági Tanács) reménytelenőI egységét vesztette. Irán és Észak-Korea egymással versenyezve építik a nukleáris fegyvergyárakat, és Irán azzal fenyegeti Izraelt, hogy letörli őket a világtérképről. Az ilyen renegát nemzetek Egyesőlt Nemzetek szankcióival való ijesztgetése csak tréfa, és nyíltan kigőnyolják azt.

Ugyanekkor Kína sebesen világmérető hatalommá növekszik azzal az elhatározással., hogy Amerikát hátraszorítva egyetlen világhatalom lesz. A kínai kormány dollármilliárdokkal vásárolja meg Afrika, Dél-Amerika, Távól-Kelet és Latin-Amerika nemzeteire gyakorolt befolyását. Jelenleg úgy néz ki a világgpiac, hogy mindent Kínában gyártanak.

Ki hallgat a prófétákra és ki törődik figyelmeztetéseikkel?

A világ nemzetei és vezetői nem hallgatnak a figyelmeztető hangokra. Valőszínűleg soha nem is fogják hallani. Űgy viselkednek mint a csőkőnyős királyok a Bibliában, akik gőnyolva széttépték a próféták figyelmeztető írásait.

Igen, a Krisztus-gyűlölk mind gúnyolódnak. A világ kicsúfolja a prédikátorokat, akik ijesztő figyelmeztetéseket kiáltanak; végítélet prédikátoroknak nevezik őket, és gúnyolva kiáltják, hogy elvesztették eszüket. Pontosan, amint azt a Szentírás megjövendölte, a mostani gúnyolók szerint: „Minden folytatódik, mint kezdettől fogva. Semmi nem fogja megállítani a világ jólétének folytatását. Minden rendben folyik.”

A tény az, hogy mindazok, akik szeretik a világ dolgait, lerázzák magukról az ilyen figyelmeztetéseket és jövendöléseket. És ez számos keresztényre is vonatkozik. Ha egy hívőnek fontosabb, hogy jólétet és sikert hajhásszon; vagy ha könnyű vallást keres, el fog fordulni és nem fogja meghallani a szigorú üzenetet.

Meg vagyok botránkozva Isten sok szolgálóján, akik nyilvánosan megvetik a veszélyes időket jövendölő prédikátorokat. Érthetetlen számomra, hogyan tudnak hátat fordítani minden jövendölésnek. Csak fontold meg:

- A biztonsági vezetők Amerikában figyelmeztetéseket adnak; sárga, narancssárga és vörös jelekkel.
- Ezek a tömegeket veszélyeztetik, terroristák által használt „piszkos” bombák valószínű használatára figyelmeztetnek
- New Yorkban minden biztonsági ügynökség egy támadás esetére gyakorol. Az újságok szerint nem az a kérdés, hogy az ilyen támadás meg fog-e történni, hanem, hogy mikor fog megtörténni?
- Egészségügyi szakértők világméretű fertőzésekre figyelmeztetnek, és milliók halálát jósolják. A HIV-AIDS már most is nagy százalékban elterjedt Afrika nagy részében.

Mint Krisztus egyháza, hogyan válaszolunk erre? A legtöbb gyülekezetben nem tesznek említést ezekről a tragikus dolgokról, inkább kompromittáló üzeneteket adnak, tréfákkal szórakoztatják a hallgatókat. Mindez csak „szellemi csecsemő” eledel, és nem említik a világra jövendő ítéletet.

De az írás a falon van, amint a Szentírás kijelentette, és a világ visszhangozza, hogy a borzalmas nap elöttünk áll.

Nézzük meg, hogy milyen figyelmeztetést hallanak a vallásos tömegek ezekben a válságos időkben?

Egyre több prédikátor tanítja, hogy „Isten akarata, hogy gazdag legyél, hát gyerünk, te is gyere!” Ugyanabban a pénzre fókuszált evangéliumban hisznek, mint amit Jézus kiűzött a templomból az idejében.

Hiszem, hogy Isten meg akarja áldani népét, és sok ígéretet adott azoknak, akik adakoznak a szegényeknek, özvegyeknek és az árváknak; a gazdagság nem bűn. Sok áldott gazdag ember megosztja gazdagságát missziókkal és jótékony célokra ad világszerte.

Mégis a Szent Szellem könyörög a világnak a prófétákon keresztül, hogy a borzalmas nap az ajtóban áll. Ennek ellenére legtöbben, még a keresztények sem akarnak beszélni róla, vagy rágondolni.

Ha oly kevesen hallgatnak rájuk, akkor kinek van a prófécia elküldve? Miért küldi az Úr a prófétákat? Ki fogja meghallani a figyelmeztetéseket?

Gondolok Jeremiásra és Ezékielre, az Ótestamentum prófétáira, akik Babilónia, a világhatalom

pusztulásáról profétáltak. Ugyancsak beszéltek a Káldea földjéről, Médiáról és a perzsákról, Tíruszról. De a próféciák nem érték el az Istentelen nemzeteket vagy azok vezetőit.

Még a visszahanyatlott Izrael is gúnyolta a pusztaságban hallatszott kiáltást. Hát miért figyelmeztetette Isten ezeket? Ki hinne az ilyen híreknek? És kihez beszélt Isten?

Az Úr mindig beszél az ű hívő maradékához.

Történelmen keresztül Isten mindig küldött prófétákat, hogy felébresszék elszunnyadt mennyasszonyát. Felfedi a késői időt, hogy felébressze az egyház szunnyadó szolgálóit.

Az Úr nemcsak híres szószékeken keresztül beszél, hanem alázatos, ismeretlen emberek által is, hogy figyelmeztessék népét. Olyan prédikátorokat talál, akiknek nincsenek saját napirendi pontjaik, hanem bezárkóznak Istennel imádkozásban. Ezeket lenézik a tanultak és tanulatlanoknak, tudatlanoknak nevezik őket. Ennek ellenére nem félnek a visszautasítástól, hanem mint az Úr küldöttjei „megszégyenítik a bölcseket”.

És csak azok fogják meghallani a figyelmeztetéseket, akik nem szerelmesek ebbe a világba. Csak azok, akik az Úr jövetelére sóvárognak, fogják felfogni az üzenet igazságát, fontosságát.

Az Úr figyelmeztetésének az oka: amikor a hirtelen pusztulás ránk szakad, ezek nem lesznek eltelve félelemmel. Amikor a borzalmas esemény jön, Isten népe tudni fogja, hogy nem baleset vagy valamilyen véletlenszerű esemény történik könnyörtelen nemzetek által. Ezeknek Krisztus békéje fogja eltölteni szívüket, azzal a tudattal, hogy Isten örökre a világ Ura.

És így Isten népe figyelmeztetést kap, és nem fognak pánikba esni mikor mások szíve megáll a félelemtől és a borzalmas dolgok látásától amelyek be fognak következni a földön.

„De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint egy tolvaj az éjszakában.” (2 Pét. 3:10)

Péter azt mondja ezzel, hogy az Úr napja nem örömteli lesz, hanem borzalmas. Hirtelen, váratlan eseményt ígér: „az elemek égve felbomlanak”.

Péter szerint az a nap hirtelen fog eljönni, mint egy tolvaj az éjszakában, hatalmas zajjal. Csak képzelj el: az elemek a hatalmas hőségben elolvadnak, mint egy hatalmas tűz, amely mindent eléget maga előtt.

Mit gondoljunk egy ilyen eseményről? Egyik hiteles teológus írta: „Ez úgy hangzik, mint a nukleáris holocaust.” Tekintet nélkül arra, hogy ennek az embernek véleménye igaz vagy nem, Péter írásából világos, hogy ez világra szóló esemény és felfordulás lesz.

Tehát kihez szólnak az apostol szavai? Kinek profétál? Péter a „szeretteinek” írja levelét, a hívők maradékának: „Szeretteim ez a második levelem hozzátok; ezekben emlékeztetés által ébresztgetem tiszta gondolkozásokat, hogy eszetekbe jussanak a szent proféták előre megmondott szavai...” (2 Pét. 3:1)

Röviden, Péter olvasóinak mondja, hogy profétálni fog egy üzenetet, amit senki nem akar hallani, csak a szeretett maradék. Péter szerint az üzenet borzalmas és sokan gúnyolni fogják. „Gúnyolóknak fognak jönni és ki fogják csúfolni az Ószövetség profétáit és a jelen idő apostolait is.”

Olvasd, ami Péter mond ezután: „A mostani egek és a föld pedig ugyanezen szó által megkímélve megmaradtak, hogy tartsanak fenn az ítéletnek és az Istentelen emberek pusztulásának napjára.” (3:7)

Isten ugyanezt az üzenetet adta Noé nemzedékének, akiket özönvízzel bírálta. Azután ugyancsak Sodomának és Gomorának adta ezt az Igét, amikor társadalmát tűzzel bírálta. Most pedig Péter Isten üzenetét adja nekünk.

Amikor ilyen üzenetet hallunk, valami fellázad bennünk, mondva: „Túl sok az ilyesmit elviselni.”

Amikor Péter szavait halljuk, első reakciónk, hogy borzadva visszahúzódnak. Azt gondoljuk, hogy: „Oly sok, feszültséget keltő rossz hírt hallunk naponta, annyi tragédia történik világszerte. Miért kell az ilyen üzenetet hallani?”

Igaz, sok keresztény hívő visszahúzódnak Péter szavaitól. Mélyen szívünkben kérdezzük, „Miért kell ezekre emlékeztetni minket? Csak történjen, aminek történni kell!”

Péter okot ad arra, hogy miért kell az ilyen üzenetet hallanunk: „Mivel pedig mindezek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek?” (2 Pét. 3: 11)

Péter prófétálásának ez a lényege: a világban bekövetkező fent említett események ismeretének fényében, Isten szereteteinek saját magatartásukra kell fordítani figyelmüket. Azok, akik a Biblia jövődőlésének beteljesedését várják, kell, hogy Krisztus képmására változzanak viselkedésükben, beszédükben és gondolkodásmódjukban.

Péter azt mondja, hogy az Úr nem lassú az ígéreteit illetően, amint némelyek gondolják. A lassúság nem csak azért van, hogy a bűn pohara beteljen, hanem, mert az Úr örökkévaló türelemmel vár a bűnös emberek megtérésére: „nem akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem, hogy mindenki megtérjen.” (3:9)

De ne tévedj meg, mert a tűz jönni fog. És ezért „szeretteim igyekezzetek, hogy tisztának és feddhetetlennek találjon.” (3:14)

Tragikus, hogy a tömegek a világra hasonlítanak, nem Krisztusra. Egyre több és több egyház a „világra” hasonlít, öngéleztetést hirdetve a szószékről. Képtelenség megkülönböztetni, hogy az ilyen üzenetek az egyházból vagy a világi fórum programjából erednek.

Micsoda tragédia, ha a rossz utat választjuk ilyen időkben. Mindennek ellenére Krisztus hívja szeretteit, hogy húzódnak közelebb hozzá, és vizsgálják magukat az Igéjének fényében.

Pál, Péter és Jézus maga is erőteljes üzenetekkel jövődöltek a zavaros időkben.

Amikor Jézus a földön járt, figyelmeztette követőit a nagy csapásra, amely Jeruzsálemre és Izraelre fog jönni. Az apostolok idejében, különösen Pál napjaiban sok „Jézus elleni hang” emelkedett fel, a nehéz idők eljövételéről szóló figyelmeztetések miatt.

Amikor Pál elkezdte szolgálatát, sok emberi érzelmek által hajtott tan talált helyet a gyülekezetekben. Hamis próféták emelkedtek fel és követőket találtak a pünkösti egyházakban. Istentelen prédikátorok, mint a fény angyalai jelentek meg és démoni tanokkal árasztották el az

egyházat.

Ugyanekkor a vallástalan világban a homoszexuális életmód elterjedt volt. A Római birodalomban mindenütt a fajtalan és érzéki életmód volt napirenden. Az egocentrikus nézet volt elfogadott, a testi érzékek imádata és a büszkeség uralkodott. A jeruzsálemi templom is „rablók barlangjává” lett, és pásztorai csak a pénzre fókuszáltak.

Pál erről a társadalomról mondta, hogy: „Telve vannak mindenféle hamisággal, gonosszággal, kapzsisággal, viszálykodással, álnoksággal, rosszindulattal, besúgók, rágalmozók, istengyűlők, gúgók, dicsekvők, engedetlenek, kíméletlenek, irgalmatlanok.” (Lásd Róm. 1:28-31)

Úgy néz ki, hogy Pál a mai időkben ír; jól ismerte, amit az Úr megjövendölt, hogy a nap eljön, mikor Jeruzsálem tüzben fog égni. A Templom és a város el lesz söpörve.

Az a holocaust beteljesedett pontosan K.u. 70-ben, ahogy Jézus és Pál megjövendölte. Elképzelhetetlenül borzalmas és tragikus volt.

Mi volt az apostolok üzenete a bekövetkező borzalmas nap küszöbén?

Péter prédikált: „Szeretteim, mivel előre tudjátok ezt, vigyázzatok, hogy az elvetemültek tévelygése el ne sodorjanak és saját biztos meggyőződésüket el ne veszítsék. Inkább növekedjétek a kegyelemben és a mi Urunk üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében.” (2 Pét. 3: 17-18)

Pál pedig ezt prédikálta: „hogyan élhettek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az ű tetszésére és teremjétek gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel és növekedjétek az Isten ismeretében.” (Kol. 1:10)

Péter üzenete, amit prédikált: „Ti tehát szeretteim, mivel előre tudjátok ezt, vigyázzatok, hogy az elvetemültek tévelygése, ne sodorjanak el, és saját biztos meggyőződésüket el ne veszítsék. Inkább növekedjétek a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében.” (2 Pét. 3:17-18)

Ez az üzenet, amit pedig Pál prédikált: „hogyan élhettek méltóan az Úrhoz, teljes mértékben az ű tetszésére és teremjétek gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel, és növekedjétek az Isten ismeretében,” (Kol. 1:10)

Az apostolok üzenetét megfontolva, milyen bírálatot várhatunk a mai társadalmunkban?

Látjuk, hogy Pál szavai Krisztus szeretteihez szólnak: „imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen ismerjétek meg az ű akaratát minden lelki bölcsesség és belátás révén”. (Kol. 1:9)

Tehát mi a követelmény az ilyen élethez? Pál mondja: „Öltsétek tehát magatokra, mint Isten választottjai, szentek és szeretettek, könyörületes szívvel, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panaszja volna valaki ellen, ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is.” Kol. 3:12-13)

Végül Pál mondja: „Ez az üzenetem hozzátok a kritikus időkben. Annak fényében, hogy nehéz idők jönnek, megfontoltan járjatok az Úrral.”

Kérdezzük meg magunkat: „Egyre inkább Jézushoz hasonlóvá válok? Türelmesebb vagyok vagy hamar haragra gerjedek? Gyöngédebbé és kedvesebbé válok vagy még mindig haragos, és vitatkozó szellemű vagyok? Könnyebben bocsátok meg másoknak, vagy inkább keserűen ragaszkodom sérelmeimhez? Elviselem mások sértéseit? Elfogadom a hozzám közel állók gyengeségeit és hibáit vagy mindig nekem kell igazamnak lenni?”

Pál azt javasolja, hogy mivel tudjuk hogy a borzalmas nap jönni fog, nem az számít, hogy milyen munkákkal foglalod el magad, milyen fajta jótéteményeket teszel, nem számít milyen kedves vagy idegenek felé, nem számít hány lelket mentesz meg, hanem az a kérdés: változol-e, hogy kedvesebb, türelmesebb, könnyebben megbocsátó legyél, elviseled-e mások gyengeségeit?

Vizsgáld meg magad, hogy miképpen jársz Krisztussal, látható, hogy nem az a fontos, amit teszel, hanem amivé válsz.

Hogyan változunk Krisztus képmására ebben az életben?

Az ilyen életet nem lehet egyedül emberi erőfeszítés által megvalósítani. Nem fog megtörténni saját elhatározásból azt mondva: „gyöngéd hívő leszek.” Mindez inkább a Szent Szellem munkája által történik az Igében való hit által.

Először elolvassuk az Igét és hiszünk abban, hogy Isten szól hozzánk, kérve, hogy vizsgáljuk meg magunkat. Aztán kérjük a Szent Szellemet, hogy mutassa meg nekünk, hogy igazából milyen emberek vagyunk, és az Igéhez mérjük magunkat. Azután kérjük a Szent Szellemet, hogy segítsen a változásban.

A tény az, hogy mindenki formálódik, alakul valamihez; Krisztushoz, vagy a világhoz. És amint érettebb keresztények leszünk, egyre inkább Krisztushoz kell, hogy hasonlítsunk. Családi életünk, házasságunk ne legyen pokollá. Kell, hogy házastársunk bajait magunkra vállaljuk és szolgáljuk egymást. Egy keresztény otthonban a gyermekeknek látniuk kell a különbséget, a szeretetet, kedvességet; ez határozza meg a keresztény érettségét Krisztusban.

Így érthető, amiről Péter és Pál beszélnek: „Ne félj attól, ami jön. Tartsd Isten szavát emlékezetedben mindig, akármi is történik és mindezalatt engedd, hogy a Szent Szellem változtasson téged egy másfajta, Krisztushoz hasonló személyé.”

Isten úgy rendelte, hogy szenvedéseink, összes hatalmas megpróbáltatásunk űhöz hozzon közelebb. Az igazság az, hogy a fájdalom és a szenvedés vagy megkeményíti szívünket, vagy arra a helyre hoz minket ahol az Atya szeretetét ű fogunk függni. Vagy nem fogsz többé imádkozni és bízni űbenne, vagy minden gondodat reá veted és képes vagy mondani: „Semmi nem fog eltántorítani engem” Ez Isten üzenete ezekben az utolsó időkben. Halleluja.

Dicsőség az ű Szent Nevének!

Szerzői jogi/sokszorosítási feltételek: Ez az adatállomány/kiadvány a World Challenge, Inc. kizárólagos tulajdona. Az olvasó személyes használatára illetve családtagok és barátok számára teljes terjedelmében kinyomtatható. Semmilyen módon nem megváltoztatható vagy szerkeszthető át és valamennyi erről az adatállományról/kiadványról készült másolatnak tartalmaznia kell ezt a szerzői jogi figyelmeztetést. Ez az anyag nem terjeszthető és továbbítható nyilvánosan/elektronikusan semmilyen honlapra, weboldalra vagy FTP oldalra kivéve: worldchallenge.org, davidwilkerson.org

vagy tscpulpitseries.org.

© 2007 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771